

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Epitome De Fide Et Operibvs, Adversvs chimærica[m]
illam atq[ue] monstrosam Martini Lutheri libertatem,
quam ipse falso ac perдите Christiana[m] appellat**

Hoogstraten, Jacobus van

Coloniæ, 1525

VD16 H 4817

Widmung

urn:nbn:de:hbz:466:1-30498

¶ Reuerendo in Christo patri, Christophoro, diuina miseratiōe
Constantinēsi episcopo, gratiosissimi archiepiscopi Bremē
sis illustrissimiq; principis in pōtificialibus uicario, ac theo
logo pfundissimo, f. Iacobus Hochstratus, artiū & sa
cræ theologiæ professor humillimus. S. P. D.

2. Tim. 4.

Aulus gentiū doctor discipulū, ad ueritatis defensionē
grauī quadam adiuratione adigens, nouissimorūq; die
rū, periculosissima supuentura tpa p̄dicēs. Erit tēpus
inquit cū sanā doctrinā non sustinebunt, sed ad sua de
sideria coaceruabunt sibi magistros prurientes auribus; Apосто
licam hanc ammonitiōnē atq; p̄nunciatiōnē, reuerendissime in
Christo pater, clare cōspicim⁹ omnino quadrare hisce infelicis
simis Lutheranae perfidię diebus, in quos (mea quidē sententia)
feces seculorū haud dubie deuenerūt. Vt autē rem paucis p̄strin
gamus, scripsit intra paucos annos Martinus ille plebicola libellū
quēdā, cui dulcissimū Christianæ libertatis titulū indidit. Inter o
mnes sane libros, quos edidit (ni fallor) pestilentissimū, in q̄ multo
uerborū lenocinio dulci melle illitū, aurib⁹ incautoꝝ p̄sentissimū
instillat uenenū, id quod facile cōspiciet quis lector q̄ libellū hūc
nostrū capite quinto & tertio decimo legere dignabitur, in suo nā
que tractatu, ante omnia suadet docetq; Martinus, ne æterni q̄
dē p̄mij obtinēdi gratia, exerceam⁹ opa iustitię, sed missis bonis o
perib⁹, oēm spem salutis in sola fide collocemus. Vex̄ si uita hu
mana (id q; sine dubio res est) nihil aliud sit, quā humanæ opera
tiōes, age obsecro qd est aliud, bona opa posthaberi, q̄ uitā bonā
in hoc mūdo extingui. Quod sane p̄ uiribus noster molit⁹ Marti
nus, qñ quidē eo auctore, a bonis opibus, homines adeo p̄dicāf̄ li
beri, ut sola fide, de beatitudine sint securi. Porro qa homines te
ste Iulio cæsare, id qd uolūt, libēter credūt, nihilq; sit hōibus liber
tate suauis, idcirco Martinus q̄ nihil eoz̄ p̄termittat, q̄ quoq; mō
ad fallēdū adminiculo eē possint, suo execrabili tractatui, titulū p̄
tulit de libertate christiana, hō adeo ad iposturā nat⁹, ut uel ip̄o ti
tulo nō nihil gaudeat fallere, oscitātesq; in fraudē dulci uocabulo
illicere. Atq; ego (ut uex̄ fatear) blanda illa inscriptiōe, puocat⁹,
cupiebā uidere librū, eiusq; legēdi nō mediocris icessit cupido. Cū
que iā oculis plustrarē, offēdi primū, dulciloquā ac uenustā, casti
cuiusdā eloquiū faciē. Carterq; cū iā ad itima ei⁹ diligēter mētis acie

figerē, pestilētissimi erroris uenenū, sub multo melle, usq; adeo oc-
 cultatū atq; abscoſum dephēdi, ut multo mihi difficili⁹ fuerit, illud
 p̄cipe, q̄ dephēſū cōſutare. Oia nāq; hō ū ū ū, atq; ex merismēda
 cū cōflat⁹, suo libello i posturis, captiōib⁹ & nōnullis sophistaz agit
 strophis, iterdū qdē latētiorib⁹, aliqñ ūo dolis usq; adeo māifestis, ut
 nēini nō possit uideri miq; q̄ tādē frōte ausus fuerit hō, tā apte hōi
 bus illudere, q̄ si uero uniuersi adeo eēt stupidi, ut nūq; illi⁹ p̄sti-
 gias olfacere possent. Quocirca cū hęc ita se habere, alme p̄sul, cō-
 p̄sissem, puinciā mihi a sc̄tā fide apostolica delegatā attēdes, existi
 mabā, etiā & mihi dictū eē, qd mox post ūba, initio cōmēorata, ad 2. Timo. 4
 iūxit ap̄tus. Tu uero iqt uigila, in oib⁹ labora, ministeriū tuū i ple.
 Ac hac p̄fecto monitiōe incitat⁹, iustū duxi in hoc opusculo pro
 mea uirili iſulſissimas Martini technas i posturasq; detegere, dete-
 ctasq; pp̄pullare, atq; ea potissimū ratiōe, auctore ip̄m ueluti serpē
 tē cōtinuo pestifere uir⁹ spirātē, q̄ subdol⁹, q̄ deniq; uigilāter oib⁹
 caued⁹ sit, toti mūdo traducere, ut a p̄fidi uiri pestilētissima doctri-
 na, hoiēs dolosei⁹ iā itūetes deinceps maiori cū cura, sese segregēt Ordo libelli
 atq; elōgēt. Qua de re fortissimi athletę David exēplo, de torrēte
 scripturaz, q nq; a principio sūpsim⁹ lapides limpidissimos, clarissi-
 mas inq; qnq; theologicas ūitates, qb⁹ Goliad gigas ille spuri⁹, q se
 penūero maledixerat exercitui dei uiuētis, i frōte p̄cussus, nō am-
 pli⁹ in hac re caput attollat, singulis q̄q; ūitatib⁹, duas subiecim⁹ tē
 diculas, qb⁹ hō uafer, circūuenit decepitq; icautos. His ita detectis
 i probatisq; enodauim⁹ deide cōcordauim⁹ q̄ aplicaz scripturaz
 q̄ pugnare iter se uidebāt, difficiles sentētias. Postreō sub finē so-
 phisticas aliqt Martini captiūculas detexim⁹, cōfutaui⁹ q̄ ei⁹ ua-
 nissima fūdamēta sup qb⁹ sane, suā emētītā fūdaui libertatē. His
 itaq; oib⁹ ut acta sunt uigilāter plectis accurateq; discussis, i dño cō-
 fidim⁹ studiosū lectorē facile p̄ceptuz, Lut. libertatē, p̄sus eē cō-
 fictā ac cōmētitiā, atq; ab ip̄o diabolo oim maloz satore p̄genitā.
 Et i sup quā Lut. magno su p̄cilio christianā p̄dicat, lōge poti⁹ chie-
 ricā, imo (si scripturas imitemur) mēstruatā stercorariāq; libertatē
 eē nūcupādā, Tuē igit fuerit hūanitatis dignissime p̄sul, lucubratiū
 culā n̄fam familiari stilo exaratā, quā p̄ ueteri amore, singulariq; fa-
 uore (q̄ me i meritū sp̄p̄secuta ē) tuē doctissime paternitati dedica-
 ui) benigno uultu māibusq; porrectis accipere, suū q̄q; Hochstra-
 tū (ut solet) sibi commendatum retinere. Vale Coloniae Anno
 M D XXV, quarto kalendas Maias. a 2

¶ Ad lectorem.

HAbes itaque Christianæ lector opus exiguum, familiari atque
scholastico stilo exaratum, aduersus illam falsam ac emeticam Lu-
theri libertatem, quam christianam ipse nuncupat: cui (ut ingenue
fatear) non nihil laboris impedimus ut hominis uersutissimi tech-
nas, dolos, imposturas ac captiones deprehederemus: propediem ue-
ro (deo annuente) alium libellum paulo auctiorem ædituri sumus
aduersus eundem tractatum Lutheri de christiana libertate inscri-
ptum, & per nos in quinquaginta tres paragraphos fideliter di-
stinctum. Ad hunc cædendum profecto non modo inuitat com-
moditas, uerum & iusta impellit necessitas, quando
in hoc nostro opusculo tam crebro illius tracta-
tus citauimus paragraphos, & lectorem ple-
runque ad eos remisimus. Vale beni-
uole Lector, nostrosque labores
pro fidei pietate pera-
ctos boni consule.

M D C C X V . quarta kalendas Martias